

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 751

din 01 Iulie 2010

Prin adresa înregistrată cu nr. 1/15194/1114/2010, numitul Moisii Ionel a formulat contestație împotriva rezoluției nr. 78/CDJ/2010 pronunțată de comisia de disciplină pentru judecători la data de 08 martie 2010.

În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. 13 din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, împotriva rezoluției de clasare poate fi formulată contestație de orice persoană interesată, inclusiv conducătorii instanțelor sau ai parchetelor, de persoana vizată sau de inspectorul judiciar care a efectuat cercetarea la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând contestația formulată, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 01.02.2010, prin memoriul înregistrat la Inspecția Judiciară sub numărul 196/IJ/168/SIJ/2010, petentul Moisii Ionel a solicitat să se efectueze cercetări față de doamna judecător Filip Manuela, din cadrul Curții de Apel Brașov – Secția penală, arătând că aceasta nu a respectat dispozițiile prevăzute de art. 363 alin. 3 Cod procedură penală și ale art. 360 alin. 2 Cod procedură penală prin aceea că a inserat în dispozitivul sentinței penale nr. 26/F/13.03.2009 a Curții de Apel Brașov,

pronunțată în dosarul nr. 1139/64/2008, mențiunea conform căreia termenul de recurs curge de la pronunțare pentru petentul aflat în stare de detenție.

S-a mai arătat de către petent că acest fapt a avut drept consecință necomunicarea sentinței și imposibilitatea de a exercita calea de atac prevăzută de lege, deoarece se afla în regim privativ de libertate.

Prin rezoluția nr. 78/CDJ/2010 din 08.03.2010, comisia de disciplină pentru judecători a dispus clasarea cauzei, față de doamna judecător Manuela Filip, sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Comisia de disciplină pentru judecători, pentru a pronunța această soluție a reținut că, din verificările efectuate nu a rezultat că judecătorul care a prezidat completul de judecată ar fi dispus măsurile analizate din motive străine de cauză, pentru a favoriza ori defavoriza părțile din proces, astfel că nu poate fi reținută ipoteza săvârșirii abaterii disciplinare în sensul aplicării legii cu rea-credință.

În ceea ce privește condiția gravei neglijențe, s-a arătat că petiționarul Moisii Ionel a luat cunoștință de soluția pronunțată anterior formulării sesizării, astfel că nu intervenise nici un impediment în exercitarea căii de atac prevăzute de lege, împrejurare ce demonstrează că eroarea judecătorului constând în consemnarea în dispozitiv a faptului că termenul de recurs curge de la pronunțare pentru petentul aflat în stare de detenție, nu a fost de natură a conduce la imposibilitatea acestuia de a lua cunoștință de soluția pronunțată și de a exercita calea de atac prevăzută de lege.

Analizând contestația formulată, Secția constată că numitul Moisii Ionel critică rezoluția atacată, reiterând motivele invocate în sesizarea ce a stat la baza soluției pronunțate de comisia de disciplină pentru judecători.

Pe fond, Secția apreciază contestația ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

La data de 11.11.2008 a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel Brașov – Secția penală, dosarul nr. 1139/64/2008 având ca obiect plângerea formulată de

petiționarul Moisiu Ionel împotriva rezoluției Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov pronunțată în dosarul nr. 263/P/2008.

Cauza a fost soluționată la data de 13.03.2009, prin sentința penală nr. 26/F/13.03.2009, hotărârea fiind pronunțată de completul de judecată prezidat de doamna judecător Barbu Mihaela (actualmente Filip) din cadrul Curții de Apel Brașov.

Prin sentința penală sus-menționată a fost respinsă plângerea formulată de petentul Moisiu Ionel împotriva rezoluției Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, pronunțată în dosarul nr. 263/P/2008, menținută prin rezoluția din data de 03.11.2008 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, petentul fiind obligat la plata cheltuielilor judiciare către stat în cuantum de 100 lei.

În dispozitivul sentinței penale nr. 26/F/13.03.2009 a Curții de Apel Brașov, judecătorul a efectuat mențiunea conform căreia hotărârea este dată cu drept de recurs în termen de 10 zile de la pronunțare cu petentul și de la comunicare cu făptuitorii, astfel că sentința penală nr. 26/F/13.03.2009 a Curții de Apel Brașov nu a fost comunicată petiționarului aflat în stare de detenție, acesta neexercitând calea de atac a recursului până în prezent.

Pe parcursul soluționării dosarului nr. 1139/64/2008 al Curții de Apel Brașov, inclusiv la momentul dezbaterii cauzei, petentul Moisiu Ionel se afla în stare de deținere la Penitenciarul Codlea, aspect care de altfel era consemnat în cuprinsul încheierilor și în sentința penală pronunțată.

Ulterior, în cursul cercetării disciplinare, respectiv la data de 05.03.2010, s-a procedat la comunicarea către petiționar a sentinței penale, în temeiul dispozițiilor date de judecătorul care a pronunțat hotărârea.

Potrivit dispozițiilor art. 363 alin. 1 din Codul de procedură penală, termenul de apel este de 10 zile iar potrivit aliniatului 3 teza a II-a al aceluiași articol, pentru persoanele aflate în stare de detenție care au lipsit de la pronunțare, termenul curge de la comunicarea copiei de pe dispozitiv.

Chiar dacă textul de lege face referire la inculpatul deținut, termenul de 10 zile reglementat de art. 363 alin. 1 Cod procedură penală curge de la comunicare pentru

toate părțile din procesul penal aflate în una dintre situațiile prevăzute în art. 363 alin. 3 teza a II-a din Codul de procedură penală, inclusiv pentru petentul care s-a adresat instanței în procedura plângerii reglementate de art. 278¹ Cod procedură penală.

Asupra formei de vinovăție cu care a acționat magistratul în exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, trebuie menționat că acesta se stabilește în mod concret, în funcție de circumstanțele specifice ale fiecărui caz și de consecințele produse asupra drepturilor procesuale ale părții din dosar.

Referitor la condiția relei-credințe, astfel cum este prevăzută de dispozițiile legale, în mod corect a reținut comisia de disciplină că din verificările efectuate nu au rezultat indicii că doamna judecător care a prezidat completul de judecată, ar fi dispus măsurile analizate din motive străine de cauză, pentru a favoriza ori defavoriza părțile din proces, astfel că nu poate fi reținută ipoteza săvârșirii abaterii disciplinare în sensul aplicării legii cu rea-credință.

De asemenea și în ceea ce privește condiția gravei neglijențe, în mod corect s-a arătat că nici aceasta nu este întrunită, întrucât contestatorul Moisii Ionel a luat cunoștință de soluția pronunțată anterior formulării sesizării, astfel că nu intervenise nici un impediment în exercitarea căii de atac prevăzute de lege, chiar dacă sentința penală nr. 26/F/13.03.2010 a Curții de Apel Brașov nu i-a fost comunicată până la data de 05.03.2010.

Or, această împrejurare demonstrează că eroarea judecătorului constând în consemnarea în dispozitiv a faptului că termenul de recurs curge de la pronunțare pentru petentul aflat în stare de detenție, care a determinat necomunicarea hotărârii, nu a fost de natură a conduce la imposibilitatea acestuia de a lua cunoștință de soluția pronunțată și de a exercita calea de atac prevăzută de lege.

Acest fapt rezultă din adresa și din cererea aflată la filele 96 și 97 dosar, prin care petentul a solicitat aprobarea studiului dosarului, cererea sa fiind încuviințată prin rezoluția din data de 20.11.2009, prin care s-a stabilit termen pentru studiul dosarului la data de 2.12.2009.

Verificările efectuate la Penitenciarul Codlea, consemnate în fișa deținutului Moisiu Ionel întocmită de Biroul de evidență din cadrul unității de detenție, demonstrează că la data de 2 decembrie 2009 acesta a fost prezentat la Curtea de Apel Brașov pentru studiul dosarului nr. 1139/64/2008.

În aceste condiții, nu mai poate fi reținută încălcarea dreptului petiționarului de a declanșa un eventual control judiciar într-un interval de timp de natură a asigura promptitudinea în trecerea cauzei prin toate gradele de jurisdicție.

Pentru motivele expuse,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respinge contestația formulată de contestatorul Moisiu Ionel împotriva rezoluției nr. 78/CDJ/2010 pronunțată de comisia de disciplină pentru judecători la data de 08 martie 2010.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică contestatorului Moisiu Ionel.

Data în București, la data de 01 Iulie 2010

Președinte,

Judecător Flărica Bejinăru

